

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties: Dagboek over mijn stage bij Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) in het kader van de Government Crash Course van 26 t/m 30 november
Augustijn, L.

Citation

Augustijn, L. (2002). Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties: Dagboek over mijn stage bij Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) in het kader van de Government Crash Course van 26 t/m 30 november. *Bestuurskundige Berichten*, 17(1), 19-21. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234463>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3234463>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

voortduren tegen, lijken uit het niets te komen en hebben de mogelijkheid elk moment om te slaan. Zo krijgt het individu het gevoel dat de wereld een grote gelijkvormige massa is die alsmaar doorgaat, waar de individuele handelingen en het individuele leven van geen betekenis voor zijn.

De veranderlijkheid en onsubstantialiteit van de wereld komt tot uitdrukking in de verhoudingswijze van de consumptie. Alles is er om te gebruiken en verbruiken. Er zijn maar weinig dingen die niet te koop zijn. Zaken die gemakkelijk te koop zijn verliezen hun uniciteit en staan van meet af aan al in het licht van hun mogelijke vervangbaarheid. Wanneer wij geen nut meer aan iets beleven, vervangen wij het. Dit geldt niet alleen voor de dingen op de markt, maar dringt door in alle menselijke verhoudingen, ook die tot andere mensen. Het begrijpen van mensen in termen van contacten bijvoorbeeld betekent dat zij niet op zichzelf een waarde hebben, maar dat ze er zijn om door ons genuttigd te worden. Ook in de liefdesrelatie betekent de inherente waarde ervan en de bijbehorende overgave steeds minder en wordt menig relatie afgebroken wanneer er weinig nut meer aan beleefd wordt.

Het positieve van de mogelijkheid om anders te kiezen betekent tegelijkertijd dat wanneer iets vervangbaar is, het ook zijn inherente waarde kwijt is. De uniciteit en standvastigheid van iets impliceert een overgave, een bepaalde opoffering. Wanneer iets niet meer afhankelijk is van mijn grillen en consumptiegedrag en het iets wordt waar ik me aan overgeef, bind ik me ergens aan en realiseer ik mij in de wereld. In het verliezen van de vrijblijvendheid vormt de mens zich en ligt de doorbreking van de wereldvervreemding.

Deze analyse wil ik toegelicht aan de hand van het boek 'L'etranger' van Albert

Camus. Hierin zien we Meursault, een doodgewone man verstrikt raken in gebeurtenissen waar hij zelf weinig invloed op heeft. Zelfs de moord die hij daadwerkelijk pleegt is iets dat hem overkomt en waar hij niet echt in gehandeld heeft. Hij wordt vervolgens gearresteerd en in de rechtszaak wordt hij afgeschilderd als een slecht mens, die in zijn hele leven al de tekenen in zich bergt van een crimineel. In werkelijkheid is hij niets van dit alles ('Je suis comme tout le monde'). Het enige waar hij echt schuldig aan is, is zijn passiviteit en daar ligt precies de mogelijkheid in dat hij door de staatsmachine opgepakt en veroordeeld kan worden. Meursault is volstrekt vervreemd van de wereld. Nergens voelt hij zich thuis, nergens kan hij zich realiseren. Hij is volstrekt indifferent ten opzichte van alles wat gebeurt, wat uitgedrukt wordt in wat hij herhaaldelijk zegt ten aanzien van vriendschap, liefde en werk: 'Cela m'etait egal', het is me om het even. In deze indifferentie ligt naar mijn idee de oorzaak dat zijn hele leven, zoals in het boek gekarakteriseerd, een voortstuwend proces is, waar hij wel bij is, maar geen enkele participatie aan heeft. Pas hierdoor is het mogelijk te ervaren dat de staat een onpersoonlijk macht is die het individu vernietigt. Dat Meursault nergens in de wereld gestalte heeft gekregen, maakt het mogelijk dat hij er ook zo uitgegooid kan worden.

hierdoor is het mogelijk te ervaren dat de staat een onpersoonlijk macht is die het individu vernietigt

De indifferentie voor de wereld betekent een volledig losstaan van de wereld. Alle

verandering die uit de wereld komt wordt dan ervaren als een bestookt worden. Het enige waar dan nog naar gestreefd wordt is rust. Hiermee is de hele dynamiek van het leven verloren gegaan. Als we onszelf eenmaal in een oppositie met de wereld denken, valt er altijd wel een macht aan te wijzen die ons leven beheerst. Het ligt in de aard van de handeling dat ze ergens door gemotiveerd wordt. Hoe wij ons echter verhouden tot die motivatie, bepaalt echter of het ervaren wordt als onpersoonlijke macht of bijvoorbeeld als mogelijkheid tot zelfverwerkelijking. Vrijheid zou dan niet betekenen iets te doen zonder reden, maar een samenvallen met die reden, iets doen waarin de individualiteit gerealiseerd wordt.

Dit zou betekenen dat de ervaring van het leven als bepaald door vreemde machten ons terugverwijst naar onszelf en ons de vraag doet stellen of wij onszelf mogelijk niet thuis voelen in de wereld, wat doet vermoeden dat de oplossing daarvoor misschien ligt in een moedigheid de wereld instappen en er je eigen plaats te claimen, het je eigen wereld te maken.

Het staat de lezer vrij om op dit artikel te reageren.

Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Dagboek over mijn stage bij Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) in het kader van de Governemnt Crash Course van 26 t/m 30 november

Liesbeth Augustijn

In het kader van de Government Crash Course heb ik een week stage gelopen bij het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Ik heb mijn ervaringen deze week in een dagboek bijgehouden

Na mijn deelname aan de Government Crash Course (GCC) van 17 t/m 19 oktober jl. heb ik van 26 t/m 30 november meegelopen bij de Directie Brandweer en Rampenbestrijding (BRB). Deze Directie maakt deel uit van het Directoraat-Generaal Openbare Orde en Veiligheid (DGOOV). De directie Brandweer en Rampenbestrijding (BRB) heeft een tweetal taken:

In de eerste plaats het ontwikkelen, voorbereiden en coördineren van beleid gericht op rampenbestrijding, crisisbeheersing en de brandweerbijstand. Ten tweede heeft BRB tot taak het (mede-)ontwikkelen van het algemene orde- en veiligheidsbeleid.

Gedurende mijn meeloopstage ben ik begeleid door Rudi Vrolijk. Hij is hoofd Internationale Zaken (IZ) in de nieuwe organisatiestructuur. Aangezien hij tevens mentor is van één van de trainees van BZK, volgde hij maandag een trainingsdag en ben ik deze dag opgevangen door Khan Jahier, eveneens werkzaam bij Internationale Zaken (IZ).

Maandag word ik om 9.30 uur verwacht bij BZK. Ik val met mijn neus in de boter omdat er een jarige is. Op deze manier word ik in recordtempo geïntroduceerd op de afdeling. Er wordt dagelijks gezamenlijk koffie gedronken, wat erg lijkt bij te dragen aan de gezellige collegiale sfeer. Na de koffie is er een presentatie in het Lucent Danstheater in verband met de reorganisatie van de Directie BRB. In de nota 'Voet aan wal'

(een vervolgnota op 'Land in Zicht') worden het traject en de doelstellingen uiteen gezet ten aanzien van de reorganisatie. Na de presentatie wordt er een lunch aangeboden.

Na de lunch ben ik in de gelegenheid op eigen houtje het intranet af te zoeken om te kijken wat er zoal leeft en gebeurt op BZK. Ik heb een aantal nota's ingezien en gesproken met mensen die al geruime tijd werkzaam zijn bij BZK om te informeren naar hun ervaringen. Vervolgens ben ik met Khan mee geweest naar het MaMi. Aan dit maandagniddagoverleg nemen de coördinatoren internationale aangelegenheden van in beginsel alle directies van BZK deel. Tijdens het MaMi wordt departementaal informatie over Europese en internationale zaken uitgewisseld, die van belang kunnen zijn voor een goede BZK-belangenbehartiging in een groot aantal internationale fora. Daarnaast worden binnen en buiten het MaMi inhoudelijke instructies voor de interdepartementale en internationale bijeenkomsten opgesteld.

Aan het eind van de middag loop ik met Khan mee naar het Bureau SG, waar een nota kan worden opgehaald die door de staatssecretaris (STASS) is bekeken en gecorrigeerd. Schrappen blijkt positiever te worden ervaren dan aanvullingen...

Om 17.45 uur is het tijd om BZK te verlaten en als een speer naar Amsterdam te

gaan voor de Kick-off van StadiOnline (mijn 'echte' stageproject). Mijn eerste meeloopdag zit er op!

Dinsdag meld ik me om 9.15 uur. Door de welbekende vertraging ben ik iets later dan ik me had voorgenoemen. Rudi Vrolijk ontvangt me in zijn chique kamer. Hij legt uit dat dit een erfenis is van zijn baan bij de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD), waar hij twintig jaar heeft gewerkt. Het komt nu goed van pas, omdat hier ook gasten uit het buitenland kunnen worden ontvangen. Rudi vertelt over zijn arbeidsverleden en wil ook graag weten wat mijn motivatie is om deze week bij BZK door te brengen. Al gauw weet ik dat dit een leuke week wordt. Er is bijzonder veel moeite gedaan om mij overal mee naartoe te kunnen nemen!

De eerste vergadering deze ochtend is een Management Team (MT)-vergadering die gepland is van 10.00-12.00 uur. De plaatsvervangend directeur zit deze vergadering voor. Na afloop is er in het kader van Kennis en Informatie-management (KIM) een vergader-evaluatie-enquête die iedereen en plein public dient in te vullen om aan de hand hiervan de vergadering te evalueren en verbeterpunten te benoemen. Erg apart, met name omdat de uitkomst door het gebrek aan anonimiteit niet erg representatief hoeft te zijn. Tussen de middag heb ik geluncht bij de gemeente Den Haag (een leuke bijkomstigheid van de locatie van BZK is dat er altijd wel ie-

Stageverslag

mand in de omgeving is om mee te lunchen...)

Om 13.15 uur vertrekken we naar de Zürich toren, waar onder voorzitterschap van Rudi een interdepartementaal overleg plaatsvindt over NBC-terrorisme¹. Na 11 september zijn dit soort overleggen in een stroomversnelling geraakt. Het is frappant dat je aan de mensen kunt zien waar ze werken (Oké, eerlijk is eerlijk bij één iemand zat ik eraan...) Weer terug bij BZK (het is dan na drieën) lopen we nog binnen bij twee beleidsmedewerkers die zich hebben gebogen over de aanpassingen van de STASS in de nota van maandag. Om 16.00 uur ga ik naar huis, omdat ik nu beter even kan studeren dan mee kan gaan naar de afscheidsborrel van een collega van Rudi, die toch niet op mij zal zitten te wachten....

Op woensdag verschijn ik om 9.00 uur op BZK. Aangezien Rudi functioneringsgesprekken moet houden heb ik eerst even gelegenheid een begin te maken met mijn stageverslag. Om 11.15 uur vertrekken we met een collega in een auto met chauffeur naar Rotterdam waar het Regionaal Operationeel Centrum (ROC) wordt geopend door de Staatssecretaris. Vanuit het penthouse van een prachtig kantorencomplex aan de Maas kan het crisisteam in het geval van een ramp middels een satelliet verbinding communiceren met de uitvoerende eenheden. Op uitnodiging van burgemeester Opstelten zijn hier burgemeesters uit de regio Rijnmond (aansluitend vindt een burgemeesters conferentie plaats), brandweercommandanten een delegatie van BZK (waar ik me vandaag toe mag rekenen) en staatssecretaris De Vries die het ROC voor geopend verklaart, aanwezig. We krijgen een lunch en na de verschillende speeches, een rondleiding langs de betrokken afdelingen. Tijdens dit bezoek ben ik ook voorgesteld aan Don Berghuis, Regionaal Commandant Rijnmond, één van de spraakmakende brandweercommandanten in Nederland.

Rond 13.30 uur vertrekken we weer richting Den Haag, waar ik om 15.00 uur mee mag naar Sociëteit de Witte waar de

Oefenprijs Rampenbestrijding wordt uitgereikt. Deze prijs is in het leven geroepen nadat Tweede Kamer lid Scheltema in de Kamer had opgemerkt dat wanneer Staatssecretaris de Vries oefenen zo belangrijk vindt, hij maar een oefenprijs moest instellen. Zo gezegd zo gedaan. Zesendertig oefeningen hebben meegedongen naar deze prijs en uiteindelijk heeft de gemeente Tilburg de prijs in de wacht gesleept met een simulatie van een gijzeling in een gevangenis waar brand uit breekt. (Ja, waar ik dat toch eerder had gehoord....).

Na een sketch van een toneelgroep spraken Dhr. Mans, burgemeester van Enschedé en Commissaris der Koningin Dhr. Alders de genodigden toe. Uiteindelijk reikte Staatssecretaris De Vries de prijs uit. Op de borrel waar wederom veel prominenten aanwezig waren, raakte ik bij toeval in gesprek met de Staatssecretaris en heb ik een aantal prangende vragen kunnen stellen. Uiteraard keek hij gedurende dit korte gesprek wel voortdurend over mijn schouder met welk kopstuk hij nu eens zou praten, want erg logisch was het natuurlijk niet dat ik in de gelegenheid was hem de nodige vragen te stellen... Rudi stelde me ook voor aan Rob Brons, brandweercommandant in Den Haag en uiteraard ook aanwezig bij de uitreiking van de Oefenprijs. Hij stelde voor dat ik, wanneer ik dat leuk vind, ook gerust een dagje mag komen meelopen bij de Haagse brandweer... Overenthousiast ben ik om 17.30 uur richting Leiden gegaan.

Donderdag, 29 november. Ik ben inmiddels over de helft van deze stage week en ik moet zeggen, dat vind ik best jammer. Vanmorgen ben ik wederom in de gelegenheid aan mijn stageverslag te werken en van 10.00-11.00 uur woon ik een bespreking bij van Rudi met twee heren van de afdeling Techniek en Logistiek. Het thema betreft het waarschuwingssysteem in Nederland en de ontwikkelingen die zich op dit gebied, ook internationaal, afspelen. Ook na deze bespreking heb ik weer genoeg leuke ideeën voor een scriptieonderwerp. Ware het niet dat ik al een onderwerp heb!

Om 11.30 uur is er bezoek van twee officieren van de landmacht die geïnteresseerd zijn in het BSK initiatief om te komen tot een Search and Rescue (SAR) eenheid, die bij rampen in binnenland, maar vooral in het buitenland binnen vierentwintig uur paraat kan zijn. De beide officieren zijn hierin vooral geïnteresseerd tegen de achtergrond van CIMIC (Civiel Militaire Samenwerking). Dit is één van de vormen van doelverschuiving, waar Defensie zich op heeft gericht na het verdwijnen van de Muur. IZ wordt gezien als mogelijke partner in dit traject en daar moet natuurlijk voor gelobbyd worden. Met deze officieren zijn we bij het Indisch restaurant Garoeda op de Kneuterdijk wezen lunchen om onder het genot van een hapje en een drankje de bespreking te kunnen voortzetten.

Het is inmiddels 15.00 uur en ik ben nog niet heel lang terug op mijn plekje. Zo'n lunch moet duidelijk het nuttige met het aangename verenigen en kost dan ook wel wat tijd... Ik heb weer wat tijd voor mezelf en kan zo nog even studeren voor een tentamen van volgende week. Om 17.00 uur vertrek ik richting Leiden.

Vrijdagochtend kwam ik in de trein twee pasafgestudeerde bestuurskundigen tegen; de een was op weg naar het ministerie van SZW, de ander naar het gemeentehuis... Het is 9.10 uur als ik hier binnenloop. Er was weer sprake van filevorming bij de liften, maar uiteindelijk is er een plekje en kan ik naar de 13^e etage.

Rudi is druk bezig een bezoek te regelen bij het NCC (Nationaal Coördinatie Centrum) dat gevestigd is op de 15e verdieping van de Hoogbouw van BZK. Ik ga mee naar de dagelijkse koffie en hier worden weer leuke discussies gevoerd...

Ik ben zojuist naar het NCC geweest. Pepijn (bestuurskundige uit Enschedé) heeft me uitleg gegeven over het NCC en natuurlijk een mooie rondleiding verzorgd.

Zodadelijk nog even lunchen en mijn stageverslag afmaken en dan zit mijn stageweek erop! Ter afsluiting ga ik nog

Stageverslag

wat drinken met Rudi in een van de leuke kroegen die Den Haag rijk is.

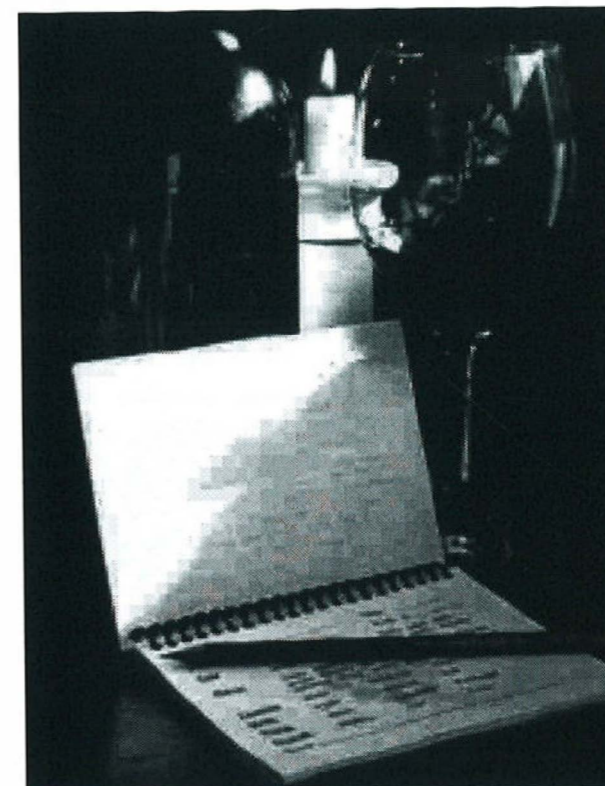
Ik heb een fantastische week gehad, waarbij veronderstellingen die ik had ten aanzien van ministeries zijn bevestigd. Een parafencultuur, veel vergaderen, veel gebruik van afkortingen soms 'speelbal' van de politiek, mogelijkheden om externe contacten te onderhouden in binnen- en buitenland en een gezellige collegiale sfeer. Ik zou in de toekomst zeker interesse hebben in een baan bij BZK!!

Het NCC

NOOT

¹ NBC staat voor Nucleair, Biologische en Chemisch. Erg actueel gezien de aanslagen op 11 september.

Het dagboek van Liesbeth Augustijn

Nationaal Coördinatiecentrum
Het centrale coördinatiepunt bij crises

De millenniumwisseling, de Europese kampioenschappen voetbal, wateroverlast in de provincies, uitval van nutsvoorzieningen en de gijzeling in de Griekse ambassade, het zijn gebeurtenissen waarbij bestuur van rijk, provincie en gemeente, politie, brandweer en andere hulpverleningsdiensten in goed overleg de juiste maatregelen moeten nemen.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is o.a. verantwoordelijk voor de afstemming van de orden veiligheidsmaatregelen op nationaal niveau. Het Nationaal Coördinatiecentrum (NCC), onderdeel van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, heeft bij de uitvoering van deze verantwoordelijkheid een centrale rol.

Het verzorgt de informatievoorziening tussen de verschillende bestuurslagen, adviseert hen over veiligheidsmaatregelen, en verleent zonnig faciliteiten voor een goed functioneren van ministers en ambtenaren als er een crisissituatie is en meerdere departementen zijn betrokken. De zorg voor de veiligheid van belangrijke buitenlandse bezoekers hoort daar ook bij.

Is voor een grootschalige gebeurtenis personeel en materieel in de provincie niet toereikend om de openbare orde en veiligheid te handhaven, dan coördineert het NCC de bijstandsverlening.